

តុលាការកំពូល
សភាផ្នែករដ្ឋប្បវេណី

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ ១១៨

តុលាការកំពូល

ចុះថ្ងៃទី២៧ខែមេសាឆ្នាំ១៩៩៨

តុលាការកំពូល

សាលដីកា

លេខ : ១១៥

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ២២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០

ចុះថ្ងៃទី២២ខែមិថុនាឆ្នាំ២០០០

ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ :

- ១- ឯកឧត្តម ឌីង មុនី ប្រធាន
- ២- ឯកឧត្តម ប៊ែន ស៊ុន ចៅក្រម
- ៣- ឯកឧត្តម ជឿ ភេង ចៅក្រមរាយការណ៍
- ៤- ឯកឧត្តម ស៊ុន ឌីម ចៅក្រម
- ៥- ឯកឧត្តម ប្រាក់ គីមសាន ចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

ឯកឧត្តម ឡេង រ៉ុច

តំណាងមណ្ឌលអយ្យការ

ឯកឧត្តម ប៊ែន សារីន ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាលេខ ៧១០ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៩៧ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ តុលា ឆ្នាំ១៩៩៥ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ បឺម ញៅ ភេង ស្រី អាយុ ៣៧ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ នៅផ្ទះ ទីលំនៅភូមិឧត្តម ឃុំព្រែកខ្សាយ "ក" ស្រុកពាយ័ន ខេត្តព្រៃវែង ។ ឪពុកឈ្មោះ ប៊ុន គី " ស " ម្តាយឈ្មោះ បឺម លាយ " ស " ប្តីឈ្មោះ លេង កាំង ។

និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ លេង សុខថា ភេងស្រី អាយុ២៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរលក់ ក្រណាត់ មានទីលំនៅផ្ទះលេខ ២០៥E០ ផ្លូវលេខ ១៦៣ សង្កាត់ទួលទំពូងទី២ ខណ្ឌចំការមន ក្រុង ភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះ លេង កាំង " ស " ម្តាយឈ្មោះ ហ្លួច ទាង " ស " នៅលីវ ។

មានមេធាវីឈ្មោះ អ៊ុក សុត្វ

កម្មវត្ថុបណ្តឹង : ប្តឹងទាមទារចំណែកភ្នំមរតក

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤៧៦ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់អ្នកស្រី បឺម ញៅ បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសំរេចនៃសាលដីកាលេខ ៧១០ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១១៨ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការកំពូល។
តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី ១៧-០២-១៩៩២ របស់ដើមទោទណ្ណោះ អ្នកស្រី យឹម ពៅ
ថា ខ្លួនសុំទាមទារឱ្យបែងចែកភ្នំរួមរតក ដែលនៅសល់ពីខ្មោចអ្វីខ្លួន ព្រោះថា ទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន មានមុនពេល
រៀបការ គឺចំនួន ១០ដំឡើង លុះប្រកាសពេលរៀបការហើយ ទ្រព្យសម្បត្តិរួមមានចំនួន ៣២១ ដំឡើង ហេតុនេះ
ខ្លួនសុំឱ្យតុលាការជួយរកយុត្តិធម៌ផង ។

បានឃើញសាលក្រមលេខ ៤៤ " ក " ចុះថ្ងៃទី ៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៥ របស់
តុលាការក្រុងភ្នំពេញ សំរេចចំពោះមុខតុក្កិ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ ៖

- ១- ទទួលពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី ១៧-០២-៩២ របស់ដើមទោទណ្ណោះយឹម ពៅ ទុកជាត្រឹមត្រូវ
តាមទំរង់ តែបដិសេធចោលដោយខុស និងគតិច្បាប់ ។
- ២- បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ យឹម ពៅ បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីពី ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធលើង ១៨០០រៀល
រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់លិខិតប្រាក់២០០០រៀល រង្វាន់អ្នកប្រគល់វិភាគោះ ៣០០០រៀល រង្វាន់សាក្សី ២០០០រៀល
បូករួម ៧០០០រៀល ប្រាក់នេះត្រូវកាត់យកពីប្រាក់ ៧.០០០រៀល ដែលដើមទោទបានបង់ទុករួចជាស្រេច ។
- ៣- សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខតុក្កិ ហើយសំរេចបើកផ្តល់ឧទ្ធរណ៍រយៈពេលពីរខែ
គិតពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះតទៅ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ២៨ ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៥ របស់អ្នកស្រី
យឹម ពៅ ដែលប្តឹងចំទាស់នឹងសាលក្រមលេខ ៤៤ " ក " ចុះថ្ងៃទី ០៥ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៥ របស់តុលាការ
ក្រុងភ្នំពេញ ឈឺសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៦៥ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់សាលា
ឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចចាត់របៀប ៖

- ១- បង្គាប់ឱ្យតុក្កិភាគីផ្តល់ភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា ប្រពន្ធដើមរបស់ឈ្មោះ លេង កាំង នៅមុនពេលស្តាប់
តើបានមករស់នៅលើផ្ទះលេខ ២០៥E០ ផ្លូវ១៦៣ សង្កាត់ទួលទំពូង ២ ខ័ណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ដែរឬទេ ?
- ២- ចាត់ឱ្យការិយាល័យស្នើរយោធិក្រុងភ្នំពេញ វាយតម្លៃរយៈពេល២០៥E០ ផ្លូវ១៦៣ សង្កាត់ទួលទំពូង២
ខ័ណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ តាមតម្លៃផ្សារឈើឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

បានឃើញសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧១០ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់សាលា
ឧទ្ធរណ៍ សំរេចចំពោះមុខតុក្កិបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ កំបាំងមុខដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ:

- ១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ របស់នាង យឹម ពៅ ចុះថ្ងៃទី ០៦-៤-១៩៩៥ ទុកជាត្រឹមត្រូវ
តាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។
- ២- បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៤ " ក " ចុះថ្ងៃទី ០៥-៤-១៩៩៥ របស់តុលាការក្រុង
ភ្នំពេញ ចោលជាអសារបង់ ។
- ៣- ទទួលពាក្យបណ្តឹងសុំទាមទារទ្រព្យរួមរបស់នាង យឹម ពៅ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែ
បដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

១២

៤. ទទួលបានការបញ្ជាក់ពីការទាញយក ឱ្យកូនទាំង ០៣នាក់ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និងគតិច្បាប់។

៥. បង្គាប់ឱ្យឈ្មោះ លេង សុខា ប្រគល់ប្រាក់ជាមរតករបស់សពឈ្មោះ លេង កាំង ទៅឱ្យ កូននៃសពឈ្មោះ លេង ស៊ីណេត ភេទស្រី កើតឆ្នាំ ១៩៨៥ , លេង សុខុម ភេទប្រុស កើតឆ្នាំ ១៩៨៧ និង លេង សុខា ភេទប្រុស កើតឆ្នាំ ១៩៩១ ក្នុងម្នាក់ៗ ចំនួន ៤.០៣៥ ដុល្លារអាមេរិក (សរុបមរតក នៃកូនទាំងបីនាក់នេះស្មើនឹង ១២.១០៥ដុល្លារអាមេរិក) ហើយប្រាក់នេះ ត្រូវប្រគល់ឱ្យឈ្មោះ យឹម ពៅ ជា ម្តាយ និង ជាអាណាព្យាបាល កាន់កាប់ និង ថែរក្សាជាប្រយោជន៍ នៃកូនជាអតិថិជនទាំងបីនាក់ខាងលើ ។ ចំណែកមរតក ដែលនៅសល់ត្រូវបានជាចំណែកស្មើគ្នាដល់កូនឈ្មោះ លេង សុខា និង លេង ស៊ីណេត ។

៦. កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន ១៣០០០ រៀល គឺធនាគារ និងធនាគារបញ្ញើក្តី ២.៥៥០ រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ញើកាត់បើប្រាក់ ៤៥០ រៀល ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០ រៀល និង ចំណាយលើអាជ្ញាធរនុលាការ ៥០០០រៀល សរុប ១៣.០០០រៀល ។

៧. សាលដីកានេះ ជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខតុលាការក្នុងខ្មែរ កំពុងមុខយើង បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បើកស្តីវិធីទាស់ និង សាទុកក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុកលេខ ៤៧៦ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់អ្នកស្រី យឹម ពៅ បានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាលេខ៧១០ ចុះថ្ងៃទី ០១ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទាំងមូល ។

- បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី ០៩_២_១៩៩៩ របស់ឈ្មោះ យឹម ពៅ
- បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី ១៧_៨_១៩៩៩ របស់ឈ្មោះ លេង សុខា
- បានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់និណាមណេអយ្យការថា :
- បណ្តឹងសាទុករបស់យឹមពៅ ស្ថិតនៅក្នុងកំណត់ច្បាប់ គប្បីលើកយករឿងនេះ មកពិនិត្យ ពិចារណា ។

សាលដីកាលេខ ៧១០ ចុះថ្ងៃទី ០១_១២_៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ សំរេចមកនេះមានការ ខុសឆ្គងទាំងទំរង់ និង ទាំងគតិច្បាប់ ។

អាស្រ័យលេខនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ មេត្តាសំរេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ យឹម ពៅ ជាដើមចោទ និងម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក នៅពេលជំនុំជំរះ បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា : មកពីសាលាឧទ្ធរណ៍ ចែកផ្ទះឱ្យមិនត្រឹមត្រូវ ដោយផ្ទះនេះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ ព្រោះផ្ទះនេះ ខ្លួនបានចូលមករស់នៅតាំងពីឆ្នាំ៨៥ មកម្ល៉េះ ខ្លួនសូមឱ្យបែងចែកតាមយុត្តិធម៌ ព្រមទាំងក្រុមហ៊ុនដែលចាប់ដំណើរការនៅ ឆ្នាំ ១៩៨៦ ពេលប្តីស្លាប់គេបានឆ្លើយសិទ្ធិឱ្យកូនឈ្មោះឈឺវី ស្រីន ក្រុមហ៊ុននេះ គឺមានដើមទុនរបស់ខ្លួនពិតប្រាកដ តាំង ពីមានមួយហ៊ុនចំនួន ១៥៧ម៉ឺន រហូតដល់មានចំនួន ១០០ម៉ឺន តាំងពីពេលនោះមក មិនដែលមានការខាតបង់ទេ ។ ប្រកាសមកខ្លួន បានទៅខ្ចីប្តូរថ្លៃចំនួន៥ ២៧ម៉ឺន ដើម្បីយកទៅថែមហ៊ុនទៀត ការចូលហ៊ុននេះគឺមិនបានសរសេរជាកិច្ចសន្យា ទេ ឯហ៊ុនភ្លេងភ្លេង ជាអ្នកដទៃ មិនមែនជាប់សាច់ឈាមអ្វីនឹងគ្នាទេ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ លេង សុខថា ជាចុងចម្លើយ និងចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ នៅពេលជំនុំជំរះ បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា : ផ្ទះពិតជាមានមែន តែជាផ្ទះរបស់ឪពុក-ម្តាយ និង ជីដូនរបស់ខ្លួន ដែលបានមកស្នាក់នៅតាំងពី ឆ្នាំ ១៩៧៩ មកម្ល៉េះ ដែលមានភូមិ-ឃុំទទួលស្គាល់តាមច្បាប់ទាំងអស់ ។ ចំពោះក្រុមហ៊ុននេះ នៅដំណើរការនៅឡើយ ដោយឪពុកខ្លួនជាអ្នកឈរឈ្មោះ នៅតុលាការក្រុង គេបានលោសមរណីកមកសួរដេរឃើយ ក៏ម្នាក់គេមកធ្វើជាសាក្សីទៀត ។ ការផ្ទេរសិទ្ធិមានមែន តែជាការរកស៊ីតូចតាចទេ បើក្រុមហ៊ុននេះមិនបានផ្ទេរឱ្យគាត់ទេ ប្រោះក្នុងក្រុមហ៊ុនគេមានលក្ខណៈ របស់គេត្រឹមត្រូវណាស់ ការផ្ទេរនេះមិនមែនផ្ទេរភាគហ៊ុនទេគឺគាត់បានផ្ទេរតែកន្ទុយក្រណាត់ដែលនៅសល់តែប៉ុណ្ណោះ ក្រណាត់ នេះ គាត់ទិញឃើយ ឆ្លើនៅផ្ទះគេ រួចគាត់ក៏ផ្ទេរឱ្យខ្លួនលក់បន្តទៀត ហ៊ុននេះខ្លួនមិនដឹងថាមានប៉ុន្មានទេ ខ្លួនគ្រាន់តែដឹងថា បានប្រគល់ក្រណាត់ដែលនៅសល់ឱ្យមកខ្លួនលក់ប៉ុណ្ណោះ ក្រណាត់នេះគាត់ដាក់ឆ្លើនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន សេងហុង ឃើយគេក៏បាន បញ្ជាក់ថា ក្រណាត់នៅសល់ត្រូវប្រគល់មកឱ្យខ្លួនជាកូន ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវី លោក អ៊ុក សុត្ត បញ្ជាក់ថា : អ្នកស្រី យឹម ពៅ បាន រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ តាំងពីយូរមកហើយ កូនក្តីរបស់ខ្ញុំបានបានគ្រប់គ្រងកូនប្រពន្ធមុន ២នាក់ និងកូនក្រោយ ២នាក់ទៀត ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ គឺមានច្បាប់ត្រឹមត្រូវស្របទៅតាមមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ និង គ្រួសារ ដូច្នេះខ្លះ ត្រូវក្លាយជាទ្រព្យមរតន៍របស់ប្តីប្រពន្ធ ពេលគាត់ស្លាប់ទៅ(លេង កាំង) ក៏កើតឡើងអំពីវិវាទមរតន៍ ។ សាលា ឧទ្ធរណ៍បានចែកខ្លះឱ្យប្រពន្ធអាក់កណ្តាល ឃើយអាក់កណ្តាលទៀតត្រូវបានទៅកូនឈ្មោះ លេង សុខថា ខ្ញុំបានយល់ឃើញ ថាការបែងចែកនេះមិនត្រឹមត្រូវទេ ប្រោះខ្លះនេះអ្នកស្រី យឹម ពៅ បាននៅឆ្នាំ១៩៨៥ នៅពេលនោះខ្លះនេះជាទ្រព្យសម្បត្តិ របស់ដួងនៅឡើយ តាមការវាយតម្លៃខ្លះនេះ មានតម្លៃ ៤០៣០០ដុល្លា ដូច្នេះសបញ្ជាក់ថា ប្តីប្រពន្ធរស់នៅជាមួយគ្នាជាយូរ មកហើយ មិនមានទ្រព្យសម្បត្តិរួមសោះនោះ មិនត្រឹមត្រូវទេ ឯចំណែកភាគហ៊ុនគឺមានតែអ្នកស្រី យឹម ពៅ ដែលជាកូន ក្តីរបស់ខ្ញុំទេ និង លោក លេង កាំង ដែលជាការចូលហ៊ុនគ្នារកស៊ីនេះ ។ ដូច្នេះការរក្សារបស់កូនក្តីខ្ញុំទេគឺជាការ ត្រឹមត្រូវ សូមលោកប្រធានតុលាការកំពូលសំរេចបែងចែកទ្រព្យជាថ្មីតាមគតិយុត្តិធម៌ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ទៅក្រុមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអញ្ញការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់តុលាការ និង សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីចុងចម្លើយ.
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤៧៦ ចុះថ្ងៃទី ១១-១២-៩៧ របស់អ្នកស្រី យឹម ពៅ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។
- យល់ឃើញថា ការដែលអ្នកស្រី យឹម ពៅ លើកឡើងក្នុងសារណា ចុះថ្ងៃទី ០៩-០២-៩៩

ថា អ្នកស្រីទាមទារយកបន្ថែមធ្វើចំណែកពាក់កណ្តាលទៀតនៃផ្ទះ ដែលគុណភាពបានបែងចែកជាមធ្យមក្នុងនៃសព្វអ្នកស្រី ហ្នឹង ទៀង ជាភរិយាដើម នៃសព្វលោក លោង កាំង នោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះផ្ទះនេះជាទ្រព្យសម្បត្តិ ដើម្បីមកបែងចែកសព្វលោក លោង កាំង និង សព្វអ្នកស្រី ហ្នឹង ទៀង ដែលបានកាន់កាប់មុនពេលដែលអ្នកស្រីប្រៀប អាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយសព្វលោក លោង កាំង នៅឆ្នាំ ១៩៨៥ ។

យល់ឃើញថា ការដែលគុណភាពក្រុងភ្នំពេញ ក៏ដូចជាសាលាឧទ្ធរណ៍ដែរ ដែលមិនបានលើកយក ភាគហ៊ុននៅក្នុងក្រុមហ៊ុនក្រណាត់យីលោ លេង ហុង មកធ្វើការបែងចែកឱ្យអ្នកស្រី យឹម ពៅ និង កូនដោយ សំអាងលេតុថា សព្វលោក លោង កាំង ពុំមានភាគហ៊ុននៅក្នុងក្រុមហ៊ុននេះទេ នោះជាការភ័ន្តច្រឡំ ពីព្រោះថា សាក្សីឈ្មោះ តាំង អេងអ៊ុំ ឈ្មោះ ទាន់ យ៉ិន និង ឈ្មោះ សុខ លេង បញ្ជាក់ថា ពិតជាមានភាគហ៊ុន ក្នុងក្រុមហ៊ុននេះ ហើយនៅពេលដែលលោក លោង កាំង ស្តាប់ ឈ្មោះលេង សុខថា បានទៅលេងលក់ក្រណាត់ ក្នុងឃុំនោះទើបទៀត ។ ម៉្យាងទៀត តាមការបកប្រែលិខិតជាភាសាសិរី ចុះថ្ងៃទី១៥-១២-៩០ និង១៨-០១-៩១ (ឯកសារ ១៩/១ , ១៩/២) បានបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ក្រុមហ៊ុនក្រណាត់នេះ ត្រូវបានលោក លោង កាំង ផ្តោតទៅឱ្យឈ្មោះ ឈីរី ស្រីន លៅ លោង សុខថា មុនពេលដែលគាត់ស្តាប់មែន ។ ដូច្នេះប្រាក់អាជីវកម្មក្រណាត់ នេះ ត្រូវបានទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិរួមសម្រាប់ រវាងសព្វលោក លោង កាំង និង អ្នកស្រី យឹម ពៅ ។

យល់ឃើញថា សាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧១០ ចុះថ្ងៃទី ០១-១២-៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ទាំងទំរង់ ទាំងគតិច្បាប់ ហើយលើកលែងតែចំណុចទី៣ ។

ហេតុដូច្នោះ
វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខតុក្តិ

- ១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៤៧៦ ចុះថ្ងៃទី ១១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់អ្នកស្រី យឹម ពៅ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ខ្លះ ។
- ២- គម្កល់ សាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧១០ ចុះថ្ងៃទី ០១ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការ លើកលែងតែចំណុចទី៣ នៃសាលដីកានេះ ដែលត្រូវទុកជាមោឃៈ ។
- ៣- បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១១៨ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់គុណភាព កំពូល ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះ ជាថ្មីទៀងវិញ ត្រង់ចំណុចទី៣ នៃសេចក្តីសំរេច ។
- ៤- វិបល្លាសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩.០០០រៀល ដែលអ្នកស្រី យឹម ពៅ បានបង់រួចហើយ គឺ :
 - ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធលើបង់ចំនួន ៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០រៀល សំរាប់ជា រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់បើប្រាក់ ,
 - ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកានោះចំនួន ១៥.០០០រៀល សរុប ១៩.០០០រៀល ហើយតម្រូវឱ្យលោក លោង សុខថា សងប្រាក់ចំនួន ១៩០០០រៀល នេះ ទៅអ្នកស្រី យឹម ពៅ វិញ ។
 - ម្ចាស់ឱ្យលោក លោង សុខថា បង់ពន្ធសមាមាត្រ ១% លើទឹកប្រាក់ ១២.១០៥រៀលអាមេរិក។
- ៥- សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ២២ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០០ ។